

Разарања државе и друштва кроз „нову“ законску регулативу и „оптимизацију“ државне управе, већ давно су надмашила штету од бомбардовања. Колико људи је страдало, колико се одселило, колико оболело, колико није рођено, колико имовине је уништено, колико новца опљачкано, колико добара није створено због наopakих законских решења!

Стиче се утисак да је циљ нанети штету и створити хаос у друштву, а не да се државни апарат унапреди на ползу грађана и државе. При томе, јако малициозне намере увијају се у омот „напретка“, „оптимизације“, „сече прописа“, „усклађивања са европском праксом“ и тако даље. После се егзекутори наивно чуде зашто грађани не желе више да чују ни реч о Европској унији, а на помен унапређења, одмах подижу песнице у гард. Ту бих додао и оне зачуђене кад виде да грађани навелико беже у окриље традиције и траже решења за савремене проблеме у прошлости.

Све личи да се закони мењају према потребама неке од домаћих или страних интересних група и да гледамо неку врсту „рент а скупштина“, где се практично сви пропусти или пљачке у пракси могу „испеглати“ изменама прописа

Недавно је републичка скупштина усвојила Предлог закона о изменама и допунама Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова (овде, овде), за који је известилац био „министар“ Горан Весић. Министар стављам под наводнике, јер је опасно за министра стављати лаика у било којој области. Рецимо, ако је неко инвеститор великог броја објеката у Београду, не значи да је истовремено и стручан за ту област, већ само да има доста новца. Пробајте да за министра здравља поставите рецимо грађевинског инжењера или полицајца. Овакав однос према грађевинарству илуструје поштовање према држави и грађанима.

Овај пут нећемо о законској регулативи која се сваки час мења. Они, који познају како друге државе доносе законе, знају да сваки закон у грађевинарству или његова измена прво морају да прођу тест, па тек онда да наставе пут ка скупштини, односно пракси.

Број измена Закона о планирању и изградњи говори да се решења у области грађевинарства нити тестирају нити довољно промишљају. Закони, који дефинишу област грађења, не би смели тако често да се мењају, јер грађење није област која се усавшава великом брзином. Закон о планирању и изградњи до данас „преживео“ је петнаест измена и допуна (овде) од којих половина обимом и суштином мењају суштину основног закона. То јест, у нормалним околностима, то би била три до четири нова закона. Све личи да се закони мењају према потребама неке од домаћих или страних интересних група и да гледамо неку врсту „рент а скупштина“, где се практично сви пропусти или пљачке у пракси могу „испелати“ изменама прописа. „Нешто је труло у држави Данској“.

Да пређемо одмах на суштинске проблеме које је у праксу унео Предлог закона о изменама и допунама Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова (овде):

Променом чланова Закона 26. став 1 и 61. став 9, (овде) укида се могућност да грађанин лично у папирној форми преда своје документе на шалтеру катастра. То ће од сада моћи да се обавља (искључиво) у електронском облику и то (искључиво) од стране

овлашћених лица.

У супротности са Законом о управном поступку. Најпре да поменемо да је овакво решење у супротности са одредбама Закона о управном поступку члана 7 (заштита права и интереса странака), члан 9 (орган је дужан да омогући странкама да целовито остваре свој правни интерес), члана 11 (право странке на изјашњавање). Све су ово одредбе системског закона које се крше изменама члана 25 (који искључује учешће странке у управном поступку).

У супротности са Законом о државној управи. Предлог измене је у супротности са чланом 9 Закона о државној управи ("Сл. Гласник РС", бр. 79/2005, 101/2007, 95/2010, 99/2014, 47/2018 и 30/2018 – др. закон) који каже: „Члан 9: Органи државне управе дужни су да странкама омогуће брзо и делотворно остваривање њихових права и правних интереса.“

Дискриминација грађана. Врши се дискриминација грађана ограничавањем да се захтеви подносе искључиво у електронској форми

Ограничавање комуникације између грађана и катастра на ИСКЉУЧИВО електронски облик је неприхватљиво. Зашто грађанина спречвати да дође лично на шалтер и преда документацију на папиру? Зашто је потребно учинити грађанина безличним!? Зашто се шалтер - место директне комуникације грађанина са катастром укида, а уместо тога успоставља нови чвор који грађанин шта више мора да плати? Познајући начин размишљања и намере режима, све указује да је циљ да се грађанин обезличи, да се укине персонални додир између службе и грађана. На тај начин се планира да се незадовољство грађана, евентуално или планирано, амортизује преко тог новог члана који за паре глуми шалтер. Наше искуство говори - невоље на видику!

Катастар се чини неефикаснијим. У овим изменама се не види никаква намера да се подигне ефикасност службе или смање трошкови рада државне администрације. Шта више, шта се мења ако се трошкови које су грађани плаћали преко пореске касе (коју пуне грађани), повећају и преусмере преко другог канала? Ништа! Порези нису смањени, остали су исти, трошкови за грађане су драстично повећани, а држава је постала још гломазнија и скупља. Докле тако? Док је оваквим апсурдним потезима не убију!

Нема појевтинена трошкова за грађане. Нема ту ни намере да се појефтине трошкови и тако сачува пореска каса. Неко ко запошљава на десетине хиљада партијских војника

по јавним предузећима без икакве обавезе да раде, или неко ко вишеструко увећава фактуре које се плаћају из пореске касе, или неко ко немилице задужује државу кредитима које троши на бесмислице - нема право да се позива на појефтиније трошкова државне администрације!

Досадашње измене нису дале побољшање услуге. Већ сада постоји безброј проблема због заказивања посета шалтеру катастра преко телефона. Таква измена није ништа олакшала живот грађанима. Више личи на народну „видела жаба да се коњи поткивају, па и она дигла ноге!“. Тако бива када се за „сечу прописа“ ангажују људи који немају искуства, па уместо да поједноставе процедуре, они их још више закомпликују, уместо ФТЈП (фали ти ЈЕДАН папир) после „сече прописа“, биће ФТДП (фале ти ДВА папира).

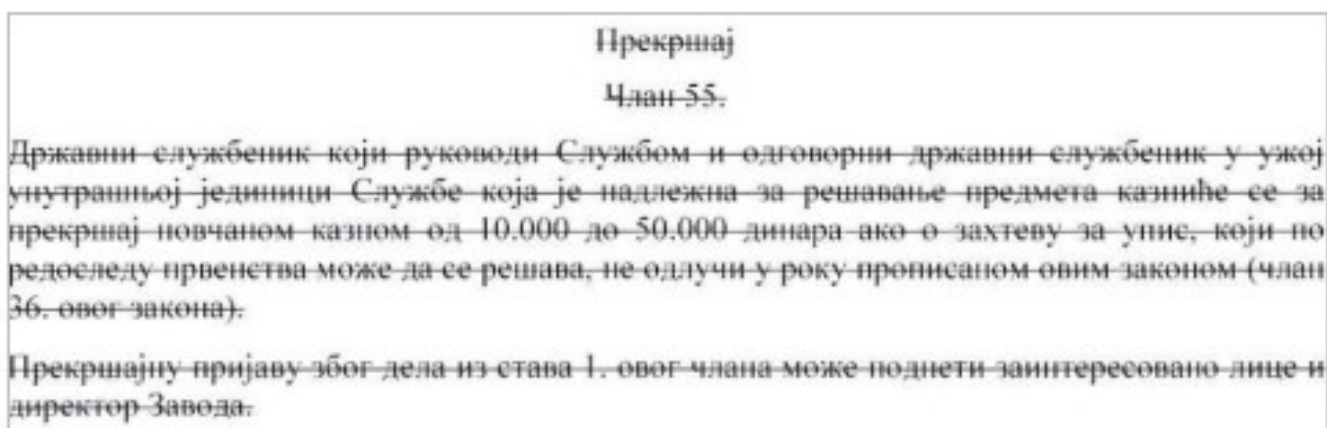
Ствара се основ појединцима за неосновану зараду. На овај начин, појединцима се ствара могућност за потпуно неосновану зараду, бесмислену у пракси. У Београду професионални корисници (извршитељи, нотари, адвокати и геометри) наплаћују слање исправа преко е-шалтера и до 16.000 динара, док је у провинцијским местима цена за исту услугу од 6.000-7.000 динара. Након усвајања ове измене цена је порасла на 24.000 динара! Како и не би, па режим им је гурнуо монолол у руке!? Шта ова услуга подразумева? То да овлашћено лице електронски попуни захтев, скенира исправу и пошаље је преко е-шалтера – катастру! Све у свему, до десет минута рада! Колико може на сат лако је срачунати.

Фаворизовање лојалних појединаца. Већ скоро три деценије гледамо фаворизовање лојалних фирми и појединаца убацујући их у неку од државних процедура. Сетимо се јавних склоништа за која је, више од две деценије, била обавезна уплата 2% од инвестиционе вредности а које сада планирају да продају односно приватизују. Ко буде имао новац да купи или закупи место у склоништу моћи ће да се сакрије а остали на ливаду, под бомбе.

Брутална пљачка грађана. У држави, која има медијалну плату у децембру 2022. једва преко 60.000 динара (овде), грађанима се намеће нови ПОТПУНО БЕСПОТРЕБАН трошак! Тај трошак се не јавља сваки месец, али то не оправдава овакву опасну одлуку.

Неосновао аболитирање одговорних лица. Укидањем члана 55, којим су предвиђене санкције за одговорно лице уколико се не придржава прописаних рокова, аболитирају се сви руководиоци који слушају режим, а не професионалну савест, јер знамо колико је

правосуђе „самостално“ у доношењу одлука. То у пракси значи да, ако служба катастра у року од 8 дана по службеној дужности или 30 по захтеву странке не изврши промену, нема никаквих санкција за одговорно лице. Предмет може да се заврши кад „на врби роди грожђе“ и да за то нико не одговара. У пракси то значи да мораш да будеш „добар“ са државним службеником како би ти у законом предвиђеном року урадио посао који је по закону обавезан да уради. Па, како да спроведем промену, питате се? Једноставно – доплатите „таксу“ на неком од истурених шалтера који раде по кафанама и бирцузима.

Измена по предлогу лица али не и по сили закона. Остаје нејасно зашто се овом изменом брише обавеза уписа по сили закона и своди искључиво на упис по предлогу надлежног органа. (Члан 6)

ЈМБН. Овом изменом се уводи јединствени матични број непокретности (ЈМБН). Отворено питање: да ли странац, преко матичног броја непокретности, може да се укњижи на непокретности, када већ не може да се укњижи као власник земљишта? Да ли, укњижавањем на инфраструктурном објекту, странац се индиректно укњижава и на парцелама које се налазе изнад или испод објекта? Који је број нелегалних објеката у Србији? Да ли овакво решење има смисла у Србији данас?

Да ли то значи да ће, на пример, власник београдског метроа (кога држава нема да исплати, јер пролази линијама које никоме не требају) бити укњижен преко оваквог законског решења и на објекту и на парцелама испод којих пролази?! Или, да ли ће се инвеститор ауто-пута (кога држава нема пара да плати) укњижити на парцели која се налази испод њега?! У ову групу можемо убројати и саобраћајнице и инфраструктурне

објекте за потребе Рио Тинта и рудника; гасоводе, који нам доводе гас са истока; магистралне водоводе; далеководе, итд. Шта ће остати у Србији чисто без преклапања са интересима странаца?

Далеководи. У Србији тренутно постоји 512 далековода укупне дужине преко 10.818 километара (овде). Дуж сваког далековода, прописана је заштитна зона ширине од 30 до 50 метара (у зависности од напона) (овде). Значи да у поменутој зони није дозвољена изградња објеката а висина дрвећа је ограничена или потпуно забрањена то јест, употребна вредност земљишта је редукована. Када је далековод јавна имовина онда се условно може толерисати редукована употребна вредност земљишта физичких лица и компанија. Међутим, када далековод постане приватна имовина зашто би власник земљишта трпео штету да би власник далековода правео профит!?

Скривена суштина и мамац за грађане. Као и сви законски предлози и овај има суштину (која је битна интересној групи) и мамац (намењен грађанима). Мамац служи да грађани не би увидели оно што их стварно може коштати имовине или суверенитета. Са друге стране, одсуство лојалности држави и интересима грађана посланика Народне скупштине и лојалност партији, која их је ту довела, говори да ће и суштина и мамац ове измене закона бити прихваћени и доведени у праксу.

Увођење странаца на мала врата. Ова измена закона указује на даљи развој догађаја у Србији, који неће бити на ползу народа. Преко инфраструктурних објеката биће дато право странцима, које до сада нису имали. Власници парцела, које се налазе изнад или испод инфраструктурних објеката, имаће ограничено право располагања имовином, а у сукобу страног капитала и грађанина Србије знамо ко је до сада увек губио. Постављање тампон зоне између катастра и грађана слути да наилазе одлуке којима ће већина грађана бите незадовољна.

Политичари домородци раде за бакшиш док кајмак скидају странци. Треба рећи да су овај, слободно можемо назвати злочин, реализовали политичари домороци због својих ситних интереса, али ће главну корист имати странци. Политичари ће да заврше посао неком из интересних група и за то ће добити бакшиш. Странци ће наложити да они буду именовани на функције и за то ће морати да им учине противуслугу, коју је најлакше плаћати туђим новчаником.

Могуће скривене намере:

- Потребно је од грађана изоловати службенике катастра да извршавају непријатна и незаконита наређења,
- Потребно је грађанина власника некретнине учинити безличним (шта се дешавало са оним које медији учине безличним веома добро знамо),
- Потребно је кроз „мала врата“ доставити право странцима да се укњиже на инфраструктурне објекте и тако „транжирају“ Србију (сетимо се карте како се крунила и „транжирала“ област Газе у Палестини преко саобраћајних коридора),
- Потребно је заштитити оне који руководе од одговорности ако не буду решавали предмете у роковима на које смо навикли,
- Можда је потребно отворити нови канал корупције.

Ако се довољно уништи кредибилитет катастра у Србији, моћи ће се оловком узимати оно за шта је до јуче била потребна крв. Уништење кредибилитета катастра се реализује управо на овакав начин: деперсонализација, прекид комуникације, изоловање од грађана, немогућност јавне контроле. Корак по корак гледамо стварање два одвојена света, један је стварно стање, а други евиденција имовине. Ако нема између њих међусобне контроле, а не може бити, јер се не види из перспективе грађанина, онда се може очекивати свашта.

Једном, када ова два света (свет праксе и свет папира) буду довољно удаљена, моћи ће се вршити свакакве интервенције у бази података, без бурне реакције јавности, најпре у државној имовини, а потом и приватној

Једном, када ова два света (свет праксе и свет папира) буду довољно удаљена, моћи ће се вршити свакакве интервенције у бази података, без бурне реакције јавности, најпре у

Разарање Србије оловком

Пише: Душко Кузовић
субота, 09 децембар 2023 10:31

државној имовини, а потом и приватној. Ко ће тако отуђену службу да контролише? Посланици? Министарства? Инспекције? Ко ће да спроводи истраге? Полиција, службе? Ко ће да их кажњава? Тужилаштво, правосуђе? Да ли ће уопште имати ко да заштити права и имовину грађана? Узалуд ће бити грађанима позивање на стање на терену, за одавне ослепеле судове биће важна форма, односно шта пише у књигама.

Гледали смо бруталне сцене према грађанима који су протестовали против трансфера својих права у вези здравља и слободе кретања. Можете ли замислити како ће се односити према грађанима када буду протестовали против нелегалног преноса јавне и приватне имовине на странце или на домаће посреднике?

Enter и – обрисани сте!

Београд, 21. новембра 2023.